

ת"פ 20850/10/14 - מדינת ישראל נגד עלי זידאת

בית משפט השלום בבאר שבע

26 אוקטובר 2014

ת"פ 20850-10-14 מדינת ישראל נ' זידאת(עציר)

ת"פ 20853-10-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עו"ד רומן זילברמן
נגד
הנאשם
עלי זידאת (עציר)
ע"י עו"ד עטאונה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם הנני מרשיע אותו בכניסה לישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12 (א) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום ב' חשוון תשע"ה, 26/10/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

ב"כ המאשימה, בטיעונו לעונש הפנה לעובדה כי אין זו כניסתו הראשונה של הנאשם לישראל שלא כדין וכיוון את עיקר טיעונו להרשעתו מבית דין צבאי משנת 2009 בגין עבירות ביטחוניות בגין ריצה 52 חודשים מאסר בפועל. לדבריו, שעה שהנאשם הוכיח בעבר שנשקפת ממנו סכנה לביטחון המדינה הרי שיש בכך כדי להחמיר עמו. זה הפנה לפסיקה הנוגעת ולעובדה כי גם הרשעה מאוחרת בה בית משפט הלך לקראתו וגזר עליו עונש מתון לא היה בה די.

ב"כ הנאשם מנגד סבור כי הנאשם אמור לתת את הדין על כניסתו ולא על הרשעתו הקודמת. לדבריו התחושה העולה מטיעונו ב"כ המאשימה הינה כי גם כיום יש להחמיר עמו בגין עבירות שבוצעו לפני כ-6 שנים ועליהם שילם הנאשם את

עמוד 1

הדין. עוד אוסיף כי מדובר בנאשם שכאמור עמד לדין לאחר אותה הרשעה בבית דין צבאי כאשר אז דובר על כניסה יחד עם עבירה נלווית של הפרעה ונגזר עליו עונש של 3 חודשים מאסר בפועל. מכאן, שעה שמיוחסת לנאשם רק עבירה של כניסה ללא עבירה נלווית הרי שיש לגזור עליו עונש דומה אם לא פחות מכך. הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי יקר, הגם שהיו ברשותו טענות שניתן היה להעלותן. הנאשם מצדו, ביקש לציין שנכנס לצרכי פרנסה, הביע צער וביקש מבית המשפט להתחשב בו.

דין והכרעה:

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בערכים המוגנים של ריבונות המדינה והגנה על בטחון תושביה. בהלכת פרג'ין, 3173-09, ציין בית המשפט העליון כי: **"מדינת ישראל מתמודדת עם איום בטחוני מתמיד הנשקף לשלום אזרחיה. כחלק מהמאבק באיום זה נלחמים שלטונות המדינה כנגד המצאתם של שב"חים בתחומיה, וכן קיימת סכנה ממשית כי ביניהם הסתננו גם פעילי טירור שתוצאות מעשיהם הוות אסון. במסגרת מאבק זה על בטחונה של מדינת ישראל, שומה על בתי המשפט להירתם למאמץ להשית אנשים מרתיעים".**

עוד צוין בהלכת פרג'ין כי: **"מצויים היינו במקרה זה בגדרי הדין הפלילי בדילמה של זכותה וחובתה של מדינה לשמור על שעירה וגבולותיה מפני כניסת הזולת אליה לשהייתו שלא כחוק, והרי אלה זכות וחובה שעליהם לא ייתכן חולק, בתחום הביטחוני ומעבר לו... אין צורך להיות מומחה לביטחון על מנת להבין כי לשב"ח אוסף מגרעות, ראשית אי הפרת החוק וזוהי רעה חולה ולא זו בלבד, אלא יש בה פוטנציאל ברור לסיכון בטחוני והיו דברים מעולם. ואין מדינה שלא תאבק בנכנסים לשטחה באופן בלתי חוקי, לא כל שכן אם יש מהם העלולים לסכן את בטחונה ואף סיכנהו..."**

בענייננו מדובר במי שמיוחסת לו כניסה לישראל לצרכי פרנסה ללא עבירות נלוות. הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי יקר. לו היה מדובר בכניסה ראשונה הרי שיש להניח שעונשו של זה היה ברף הנמוך של מתחם הענישה אשר נקבע ע"י מותב זה בהתאם לפסיקת בתי המשפט המחוזי, היינו עונש הנע בין חודש ל 6 חודשים מאסר בפועל.

בענייננו שני פרמטרים הביאו את בית המשפט להחמיר בעונשו.

בראש ובראשונה בית משפט נותן דעתו לכך שמדובר במי שהוכיח בעבר בעליל כי נשקפת ממנו מסוכנות לביטחון הציבור, שכן בשנת 2009 זה הורשע ע"י בית דין צבאי בעבירות חמורות בכללן, הנחת חומרי חבלה בכוונה לגרום מוות. השלכת בקבוק תבארה וחברות בהתאגדות בלתי חוקית. בגין עבירות אלו נגזרו עליו 52 חודשים מאסר בפועל.

נתון זה מלמד כי זה אינטרס ראשון של המדינה שכניסתו לישראל תהיה תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון. יש להרתיע נאשמים שיוכחו בעבר כי נשקפת מהם סכנה לביטחון המדינה לבל יכנסו פעם נוספת לתחומי המדינה. כך גם לא למיותר לציין כי לעיתים אפילו שב"חים אינם פועלים במודע לפגיעה בביטחון הציבור, אלו יכולים להיות מופעלים ומנוצלים ע"י אחרים אף שלא בידיעתם.

הפסיקה ראתה במקרים בכגון דא נתון שיש בו להחמיר ולעיתים אף לזכות מעבר למתחם העונש ההולם, כך ראה בין היתר, ת.פ. 19964-07-12, ת.פ. 45880-06-12, ת.פ. 44867-11-13, עפ"ג 32479-07-12 וכן ת.פ. 24061-01-14.

נתון נוסף שדי בו כדי להחמיר עם הנאשם הינה העובדה כי אין זו כניסתו הראשונה של הנאשם לישראל שלא כדין שכן בשנך 2012 נידון בגין כניסה והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ונגזרו עליו 3 חודשים מאסר בפועל לצד עונש צופה פני עתיד. פשיטא כי עונש קודם לא הרתיעו מלהיכנס פעם נוספת ועל כן שעה שזה חוטא שוב בעבירה דומה יש להחמיר עמו.

ברגיל היה מקום לגזור על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם העונש ההולם יחד עם זאת, גם בשל עקרון המידתיות בשים לב לעונש שנגזר עליו בהרשעתו המאוחרת לאותה עבירה ביטחונית, ההחמרה בעונשו של הנאשם תהיה מתונה יותר.

מכל המקובץ לעיל, לאחר ששקלתי הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 13.10.14.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. 10,000 ₪ התחייבות למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל. לא תיחתם ההתחייבות בתוך 7 ימים יהיה על הנאשם לרצות 20 ימי מאסר במצטבר לכל עונש אחר בגין כך.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ב' חשוון תשע"ה, 26/10/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

הוקלד ע"י חיה דמרי